

Spetsiaalne fond

EDWARD HIGGINS
Kindral

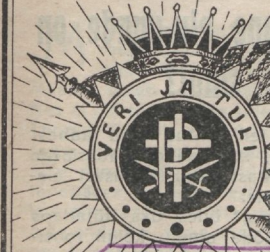
EESTI
RAHVUS-
RAAMATUKOGU

WILLIAM BOOTH
Asutaja

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

80, 2432

SÕJALINE

Päästearmee häälekandja Eestis

№ 8 Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Märts 1930
Ilmub 1 kord kuus

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Riga,
Telegr. aadr.: Pestišanas Riga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Issand, ära arvesta sellega, kes Sind palub, vaid aita! (Kirjeldus 2. lhk.)

Issand, ära arvesta sellega, kes Sind palub, vaid aita!

(Vaata pilt 1. lhk.)

Minule jutustati järgmisest sündmusest. Keegi noor neiu näris kergemeelselt kõige pühaduse üle ja loopis muda jumalasona ja tema teenrite päälle. Mõne aja pärast seisis noor neiu armsama inimese surmavoodi ääres.

Haige palus, et ta palvetaks tema eest Jumalat, et viimased elusilmapilgud oleksid pisut kergemad, kuid neiu ei saanud palvesõnu üle oma huulte.

Kuidas võis tema palvetada, kui tema oli teotanud Jumalat ja naerunud tema sõnade üle?

Surmavõitlus muutus raskemaks ja haige hüüdis: „Palveta minu eest, armas, palu Jumalat minu eest, tema kuuleb!“

Viimaks murdus jää.

Noor neiu langes põlvili surija voodi juure ja palus suures hinge-hädas pisarsilmil: „Oh, Jumal, ära arvesta sellega, kes Sind palub, — Issand, unusta minu teotused, unusta, Isa — aita siin viimases võitluses!“

Ärasalgamisest ja teotusest polnud enam märkigi; oli ainult vaene hing, kes meelt heites haaras kinni Jumala abist.

* * *

Karnevali aeg. Näokatted ja näokattepeod täidavad paljude meeli. Tantsusaalid on täidetud üleni.

Kas kirjutan jutlust pidade vastu? Ei, ainult mõnda meeletuletust.

Kauaoodatud pühad olid kätte jõudmas. Kuidas tema ammu juba rõõmustas nende üle. Kõik oli valmis, sissepääsu kaardid muretsetud. Rõõmväärin täitis teda, oodates teatud tundi.

Saabus päälõunane aeg. Tema laps hakkas kaebama väsimuse ja päävalu üle. Tema püüdis poissi viia teiste mõtete päälle, kuid poiss ei lasknud seda sündida, ja kõik tema püüded olid asjata.

Lignes peo tund.

Kui rumal, et just nüüd pidi poiss haigestuma! Kui aga ei oleks midagi tõsist?

Niisuguses mõttes raputas tema pääd. Ei tohi olla midagi tõsist!

„Noh, armsake, ole nüüd hää, mine magama, ema läheb vähekeks välja!“

Tema ei näinud sugugi, et lapse palekesed ei olnud enam loomulikult punetamas ja silmakased läikisid palavikust.

Kas poiss kuulis seda, mida ta ütles? Võib olla. Poiss lasi pääkese alla.

Rõõmupidutsemine ja lõbutunnid. Siis tagasitulek koju.

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Eneseärasalgamine on meie usu katsekivi, ta aitab meid jõuda selgusele, kui palju või kui vähe meil on armastust, Jumala ja ligemiste vastu. Jeesus Kristus ütles: „Kui keegi tahab hää Minu järel, see saagu ära enese. Kes oma elu kaotab Minu pärast, see leiab selle.“

Missugune elu-vaade on sinul?

Vast on teil tuntud lugu kahest tütarlapselt, kes vaatlesid roosiaeda ja nüüd teatasid sellest ilusast elamusest emale.

„Oh, ema,“ ütles üks tütarlaps kurvalt, „mõtle ometi, kõigil roosi-pöösastel on teravad okkad.“

„Nad näivad toredaina,“ vastas teine tüdruk naerdes, „kõik okkapöösad kannavad magusalt lõhnavaid roose.“

Kõneldakse ühest jaapanlannast, et ta kunagi polnud rahul. Kui saad vihma, siis nurises ta, kuna tema väimees, kellel oli pesumaja, ei võinud väljas pesu kuivatada, ja oli ilm ilus, siis ohkas ta, kuna tema teine väimees, kes kauples vihmavarjudega, ei võinud teha hääd äri. Ühel päeval tuli ta siiski teadmisele, et elus jõutakse edasi palju parem, kui õpitakse asju vaatlema kahest küljest. Sest „õnnetuses on alati pisut õnne,“ ja vihmal kui ka päikesepaistel on omad häädused.

Keegi perenaine, kellel oli õige teadmine elusi ja kelle pärast väga muretseti üks tema tuttav, et ta ei peaks kannatama kahju, kirjutas kord:

„Paljudete inimestele oleks parem, kui nad mõned asjaolude üle rohkem pääd ei murraks kui need väär on. Seepärast ära muretse nii palju minu pärast. Ära ole liig kartlik. Palveta parem, et Jumala silm valvaks mind, siis pöördub kõik paremusele. Sageli on tulnud minu üle õnnetusi, mis tehtud selleks, et mind äärmiselt äritada; kuna ma aga hoidsin julget meelt ja tundsin rõõmu, et ma ei kannatanud suuremat kahju, maitsen ma tänapäeval rõõmurikast elu.“

Kord juhtus minuga õnnetus ühel elaval päätanaval. Ma pääsesin õnelikult mõne nahakriimustusega. Teisel juhtumisel haavasin end aknapuhastamisel, sest klaas purunes. Kest oli ka silmapilk, kui aastate eest magamistoas lagi alla kukkus ja kui meie majas oleks peaaegu lahti puhkenud suur tuli. Aga seepärast ei tarvitse veel mõelda, et elus jälgivad meid ainult õnnetused. On olemas ka ilusaid päevi, kuna aga suur osa inimesi ei oska seda õieti hinnata, seepärast arvavad nad öelda võivat, et neil läheb elus halvasti.“

Sellel perenaisel on küll tark elu-vaade. Meie järgneme tema eeskujule: iga õnnetus, mis meid tabab, andku meile hääd õpetust; aga naeru ei taha meie seepärast kaugelki unustada!

"Mina ohverdan" on meie päevil mittepolaarne õpetus. Kõige suurem ohver

Maaailm omab sellest vähe. Kas ei ole tõe, mida ütles

Thomas Kempis, et „Kristusel on palju tema kuningriigi armastajaid, kuid vähe tema risti jagajaid.“ Inimesed länapäeval on täis imestust teiste üle, kes ohverdavad, ja täis imestust Kristuse enda üle tema ohvri pärast, kuid nad toovad vähe ohvrit, mis puudutaks nende endi elu.

Aga ohver näib mulle olema kui kitsas värav, mille läbi meie astume vaimlise tarkuse kuningriiki; see on alus müstilisele ühendusele, milles meie ühineme Kristusega ja saame tema tahtmise ning eesmärgi osalists tekts maailmas.

Alustades reisi ma läksin Hollandisse. Ühes esimestest kohtadest, mida ma külastasin, märkasin vappi, millel olid sõnad: „Mina valitsen“. See oli kuningliku maja motto, suur ja uhke juhtsõna. Walesi prints'i mottoks on: „Mina teenin“. Kuid suurem kui see on Kristuse kuningriigi juhtsõna — „Mina ohverdan“.

Rist ja ohver on olnud alati maailmale pahanduseks; seda nad on ka tänapäeval. Meie elame ajal, mil valitseb täieline enesekasu ahnitsemise orgia — isiklik omakasupüüdmine, perekondlik omakasupüüdmine, klassiline omakasupüüdmine ja rahvuslik omakasupüüdmine. Ärge eksige, see on seatud Kristuse õpetuse, eeskujuga teenimise vastu. „Mina ohverdan,“ on Kristuse vaimu avaldus; ja see peab olema ka meie oma.

Miks peame meie ohverdama? Esiteks Jumala auks. „Et teie annate oma ihud elavaks, pühaks ja Jumala meelepäraliseks ohvriks, see on teie mõistlik jumalateenistus“. Pau-

Komandör Mitchell †

luse sõnad määravad seda kui Kristuse järelkäija mõistlikku jumalateenistust. Ei ole isiklikku pühaduse teostamist, kuni meie ei ole läinud sellest läbi; sest nii ma loen oma piiblit, ja nii ma olen proovinud oma isikliku elamuse läbi. Meie ei või käia pühaduses seni kui veel on järele jäänud meie omakasupüüdmine.

Pöörates oma mõtted eeskitse alusele, meie võime leida selleks mõned põhjused, kuid lõpulik lahendusel nad kõik on tuntud ühe sõna all — Mina ise. Paulus ütleb, kirjutades Kaalatia rahvale: „Aga kes Kristuse pärast on, need on oma liha risti lõõnud ihaldamistega ja himudega.“

Mis on see „mina“, mida peame lõõma risti, ohverdama? See on üks element meie isikluses, mis avaldub Jumala tahtmise vastu. Ei ole mis kisugust pattu isikluses eneses, aga

kui isiklus paneb vastu Jumala tahtmisele, see saab patuseks ja peab ohverdama ühe määratud ja kindla teo läbi.

Meie ei ole kutsutud tegema mõnda kohutavat tegu ühe päeva või nädala jooksul ja siis minema tagasi oma endisele seisukohale. Meid palutakse ohverdada endid ja jääda ustavaks sellele ohvrile kogu eluaeg.

See iseenese ohver peab teostuma tegelikult, ja mitte ettekujutades. Need, kes on püüdnud kõrgemale elule, teavad, et see ei ole mitte tühine sõna pühitsusest, mitte lihtsalt öieti elamine; mitte endi rajamine mõnele iseäralisele teole; mitte tundmused, mitte poolehoid teatud põhimõtetele või jälle otsus, et meie tahame teha paremini; mitte otsustamine, et tahame saada täiuslikumaks südame poolest. See on enam kindlam kui kõik need asjaolud. See on tegu ja nimelt vabatahtlik tegu.

Sääl ei ole sundi. Jumal ei taha meid rohkem sundida tegema seda, nagu ta ka ei sunni inimest vabana oma patust. Meie peame tulema seisukohale, kus võime öelda: „Ma annan enese ära“. Sääl on rõõm ohverdandises, ja see peab tehtama rõõmsalt.

Maailm ütleb: „Ära ole äärmine.“ Inimesed mõtlevad, et sa oled muutunud „haiglasteks“. Kuid uskuge mind, see tarvitab enam kui üht „haiglast“ inimest, et tuua sellise suure ohvri, millest ma nüüd räägin.

Meil on palju tehtud suurepäraseid eeskujusid ohvrilt ühe aate pärast, vahest rumala aate pärast; kuid meie ei too ohvrit aatele, häälele ega sunnile, vaid — Jumalale!

Väliselt kristlane, seestpoolt?

„Ma juhatasin kord,“ jutustab üks jutlustaja, „ühes venna H.-ga üht palvekoosolekut. Keegi vanamees paistis palve ajal erilisel silma oma suure vaimustuse poolest. Mitmed korrad kargas ta koosolekuil püsti ja hõiskas valjul. Kui aga vanamehe juubeldus hakkas eksitama teiste palvetust, ütlesin mina vend H.-le: „Mina ometi ja nõua, et vanamees lakkaks eksitamast!“ H. läks, sosistas vanamehele mõned sõnad kõrva — ja nagu välgust tabatud langes ta oma istmele, et end säält mitte enam liigutada. Olles imestunud selle äkilise muudatuse üle, küsisin pärast vend H.-lt: „Mis nõiasõna sa ütlesid vanamehele, et ta jäi äkki vait nagu hiir?“ H. vastas kurvalt: „Mitte nõiasõna, kallid

Aidake meid

meie püüdumises, et saada lapsi ja noori, kes on Eesti tulevik ja lootus, evangeeliumi mõju alla ja et neis äratada aimustust jumalakartuse vastu ja puhtust ning häid omadusi, neid nõnda kaitstes niihästi ajaliku kui ka igaviku hukatuse eest.

vend; ma palusin teda vaid, anda kümme senti misjoni hääks, see oli kõik.“ Selle mehe kristlikkus lõppes rahatasku juures. Häda meile, kui lssandat tunnistame suuga, seejuures aga oleme mammona sulased!

Kes oli Jeesus Kristus?

Napoleon I.-sest räägitakse, et ta kord, kui kõneldi vana-ilma suurtest meestest, esitas krahv Montholonile küsimuse: „Kas võite öelda mulle, kes oli Jeesus Kristus?“ Küsimusele vastati eitavalt, ja Napoleon ütles: „Hää, siis ütlen mina seda teile: Aleksander, Cesar, Karl Suur ja mina — meie rajasime suured riigid, aga millele toetuvad need meie geeniused loomungud? Võimule. Jeesus üksinda rajas oma riigi armastusele, ja tänapäevani surevad tuhanded tema eest. Ma arvan, et ma pisut mõistan inimlikku loomust ja ütlen teile: kõik need mehed olid inimesed ja mina olen ka inimene; keegi ei sarnane talle. Jeesus Kristus oli rohkem kui inimene.“

Liddon.

Üldsekretäri märkused „Sõjahüü“ jaoks.

Märts 1930.

Viimase kuu jooksul oli meil ees-õigus näha meie keskel kolonel Blombergi, kes on Päästearmee pääsekretär Rootsis. Igal koosolekul, mida ta juhatas Lätis ja Eestis, tundus, et kolonel oli mees sõnumiga.

Ohvitseride koosolekud Riias, mida juhatas kolonel, olid väga praktilised. Need käisid Armees meetodide, ajalooga ja sihtide kohta, ehk rohkem hinge küsimuste kohta.

Iga ohvitser territooriumist võttis osa sellest, välja arvatud kaks seltsilist, kes olid haiged, ja nende päevade vaimustus, ühes nähtava soojaga ühismeeliga, elab edasi igapäevaste mälustes.

On kaks sõna, mis tungivad läbi igast salvatsioonist üle kogu maailma — „Eneseärasalgamine“; sest need esitavad vaimu, mis on Jumala õnnistusel ehitatud üles üle maailma ulatava „Abiandva kää Armee“ sajade ja tuhandete õnnistuseks.

Väga praktilisest vaateküljest need sõnad kutuvad üles aasta jõupingutusele kapitali varustamiseks meil ikka suurenevale tarvidustele, ning on otsustatud eneseärasalgamise nädalat ära pidada Lätis ja Eestis 30. märtsist kuni 6. aprillini.

Meie tunneme kahju, et mõned ohvitserid on haiged. Need on — kapten Fishmeister, leitn. Karson ja leitn. Bersin. Palume, et Jumal paneks oma tervendava käe nende päele ja varsti teeks neid terveks töö jaoks, mida nad armastavad.

Viimase kuu jooksul on olnud mitmed muudatused ümberpaigutamises. Leitn. Brissa on läinud Cecisist Riga 2, leitn. Gorkš Riia 3 Cecisi, leitn. Treigt Ventpilsist Tukumi ja leitn. Bernhard Tartust Tallinna I. Lt. Liipin on tagasi tulnud haiguse puhkusest ning töötab nüüd pääkorteris. (Lõpp 6. lk)

KOLONEL BLOMBERG,

Rootsi üldsekretär külastab Eestit.

Täiskiilutud ruumid. — Palju hinge palvepingil. — J. O. amet. seadm. Tartus.

Üks külaskäik, mis sai mõlemil poolt rõõmiks ja õnnistuseks, oli kolonel Blombergi külaskäik Rootsist. Koloneliil oli erilisel suurt huvi selle tõttu, et tema pisut üle 7 aasta tagasi külastas Eestit Päästearmee huvides. Kolonel oli sel ajal üldsekretäriks Soomes. Neljapäeval, 6. veebruaril saabus kolonel „Kalevipojal“ otse Stockholmist. Ühes koloneliga oli ka Tartu korpuse uus juht kapten V. Granholm. Samal õhtul peeti avalik koosolek Tallinna I korpuse ruumis, mis sel ajal oli rahvast täis tungil. Huviga kuulati kogunud päästesõdijate sõnumit, mille kolonel kandis ette vaimuliku soojuse ja väega. Meie saime ka kuulda koloneliil ühe laulu Rootsi keeles. Koosolekust võttis osa ka brigadör Johanson Riist ja II kor-

pus. Kõige pealt kõneles kolonel ja toimis korpuse uue juhi kapten Granholmi ametisse seadmist. Hiljem järgnesid kapteni, brigadör Johanson, envoi Bakuli j. t. kõned. Viimasena kõneles kolonel Blomberg piiblikesti üle. Ka see koosolek oli vaimurikas ja lõppes 14 hingega palvepingi juures. Kõik au anname Jumalale selle külaskäigu ja kõige eest, mis oli toime pandud. Meie täname siiski koloneli õnnistustest, mida meie saime neil päevil te-

maalt. Tere tulemast varsti jälle Eestisse.

Eestist kolonel reisis edasi Lätti ühes brigadör Karl Johansoniga. Kolonel juhatas Riias puse ohvitserid. Kapten Granholm avaldas samuti oma tunnustuse ja ütles, ta oia väga rõõmus selle üle, et ta on võinud anda kõik Jumala kätte. Rõõmuga oli ta võtnud vastu oma käsu- tuse Eestisse. Õnnistusrikas koosolek lõppes viie hingega palvepingi juures, otsides armu ja andestust.

Järgmisel päeval külastati Tartut.

Elanikud Päästearmee vanadekodus Pegwell Bay's, Inglismaal.

11.—12. veebr. ohvitseride koosolekuid kõigile ohvitseridele Lätist ja Eestist. Need koosolekud said õnnistuse allikaks meile kõigile. Tagasisõidul Lättist juhatas ta veel üht päästmis-koosolekut I korpuses. Samuti oli meie ruum täidetud rahvaga, ja 6 hingega leidsid tee armutsoonile. Halleluuja! Que vaimustusega veereb päästevanker edasi — lipukirjaga: „Eesti Jumalale!“

Sõjas välja annud

Ernst Molin, ensain.

matu arvamine.

Kahetsuse juure kuulub ka arvamise muutmine patu põhi-elementide kohta. Ärga-

Mida sa mõtled patust?

Tõeline kahetsus ei too mitte ainult meie vaadete muutmist patu üle, vaid ta nõuab ka meie tunnete täielist muudatust patu vastu. Sellele, kes tunneb teostatud kahetsust, näib patt hoopis teissuguseks kui sellele, kes pole veel kahetsunud oma pattu.

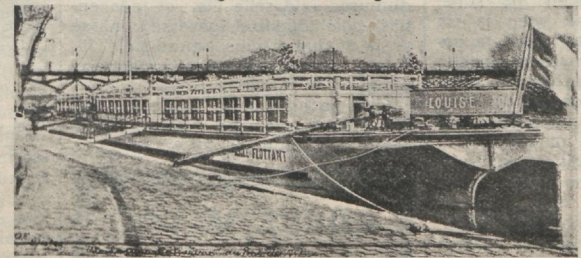
Varemalt näis patt talle meeldivana ja soovitatavana, nüüd tunneb ta ainult põlastust ja ta tunneb häbi selle üle, et ta kord võis toimida niisuguse teo.

Patustajad, kes pole vaimis kahetsema, võivad küll ka tunnustada, et patt on nende hukatus, ja et Jumal karistab neid selle eest; kuid sellest hoolimata ripuvad nad patu küljes, nad lihtsalt ei või enam elada patuta. Ja kui see ainult tooks neile õnne, ei loobuks nad sellest iialgi. Üks teine näeb enda elus kõike põlgusväärilist. Ta vaatab hirmunult tagasi ja ütleb: „Oh, missugune kole inimene ma olin!“

Patustajad armastavad patu nii väga, et nad ei suuda üldse mõista, miks Jumal neid ähvardab igavese nuhtlusega! Ainult, kui nad ära tunnevad patu vastikust, võivad nad seda vaadelda samas valguses nagu seda teeb ümberpöörnu, ja nimelt siis ärkab neis igatsus, ka tulla, pöörmisele. Mõni tunnustab, et tema patt tõmbab talle lähemale igavese surma; aga tema süda ei lähe sama teed, mis tema mõistus. Nõnda võib aga ka olla saatatanate ja pimeusvõimude juures. Neis asjus on neil jaga-

nud patune näeb patust hädaohtu mitte ainult endale, vaid ka teistele. See on mürk hinge ja ihule, ajale ja igavikule, ning see seisab vastolus kõigele, mis maailmas on puhas ja ilus. Muretut patustaja ei usu — isegi siis, kui tema mõistus talle meele tuletab tema pattude hädaohtu — oma südames sellele. Kui ta seda teeks, ei võiks ta edaspidi enam elada nii muretult.

Tundmiste muutmine, mis on tõelise kahetsuse tagajärg, laseb inimesi patu ära tunda kõigis üksikasjades, kõigis suunades ja põhi-elementides. Tõeline kahetsusmeelne mitte ainult tunneb ära inetut oma mõõdunud elus, vaid ta põlgab ka

Laev „Luise-Katarina“, millel Päästearmee Pariisis seadis sisse õõlualuse.

seda. Siis vihkab ta pattu, ja ta saab jõudu, et vabaneda sellest.

Kes astub õiges vahekorra Jumalaga, see näeb patu selle külmus katmatuses. Ja siin on põhjus sellele kaebustele, millega end üle raputab patutundmise tulnud inimene. Vool kohiseb, ja meelega pisarad tungivad esile.

(Järg 6. leheküljel)

Kolm kõige väiksemat Päästearmee lastekodus Djocka's, Jaava,saarel.

Kas Jumal kannab hoolt?

Üks ümberlukkamatu tõendus.

Keegi vana majaproua istus oma vastuvõetavas ja kõneles ühe proua ja härraga. Need olid tema ümrikud ja elasid tema juures kaks kuud, kuid pidid nüüd lahkuma. Selle aja jooksul nii hakkas üsna meeldima vaikne hõbejuukstega naine, kelle pal- oli rahulolu vaade.

Kuidagi see kõne loomulikult pöördus usu- lisele küsimusele, mis oli sagedane selle naise juuresolekul. Mees tunnistas enda uskmatuks usulises küsimuses. „Kas teie ei usu Jumalasse?“ küsis majaproua ehmatanud vaatega.

„Ei,“ vastas mees. „Ma ei näe ühtki põhjust uskumiseks Jumalasse — vähemalt niisugusse, kes on isiklik või kellele oleks tähelepanu vaeste inimeste vastu.“

Peaegu kahetsuslikult välgatas üle naise pale. „Lubage mind teile midagi öelda,“ ütles tema, „see oleks teie kohta. Teie mäletate, et kaks kuud tagasi Teie tulite siia majja, otsides korterit?“

„Kui teie koputasite uksele, minu tütar ja mina olime põvelled, paludes Jumalat, et ta saadaks meile eluütlalpidamist. Meie olime ilma pennita, ja meie kandisime selle asja-olu Jumala ette.“

„Siis teie koputasite, ja mina tähendasin oma tütrele need sõnad: „Enne kui teie palute, tahan mina vastata.“ Teie ütlesite minule, et teil on halb tervis ja vajate kaua- aegset puhkust ning ei või maksta võoras-temaja hindu, seepärast palusite, kas mina ei võiks teid võtta endi juure.“

„Ja kui ma ütlesin „jah“, ma imestasin, kuidas valmistada teile esimest toitu. Minul ei olnud raha toidu jaoks ja miskisugust lootust saada seda kauplusest võlgu. Kohe, kui see raskus puudutas mind, ma tõstsin oma südame Jumala poole palves.“

„Võib olla tuletate meele, et just siis; kui teie jõudsite aiavärvava juure, midagi tuli teie mõttesse ja teie tulite tagasi öeldes: „Kas ei oleks parem, kui ma jätkaksin teile viis dollarit, tagatisena?“ Nende viie dollari- riga ma ostsin esimese toidu, mida teie ja teie hää abikaasa saite selles majas.“

„Kas teie imestate, kui ma ütlen teile, et minu elu si- salsid palju sarnaseid läbielamisi ja et ma tunnen ja ma tean, et on olemas üks Jumal ja üks, kes kannab hoolt?“

Mees istus üks simapilk vaikselt ja siis ütles: „See, mida teie kõnelesite, on tugevaim tõendus Jumalast, mida ma olen kuulnud. Tõesti peab olema suur jõud igapäevale, et uskuda nii nagu teie. Ma ei tahaiilgi unustada teid ega teie sõnu.“

Tagasi isamajja, kadunud poeg!

Jeesus suri ka sinu eest.

Oled sa ära tunnud, et sa nagu ärakadunud poeg oled kaugele eksinud isamajast ja et sa oled sügavalt haavanud isa südant? Oh kui sa võiksid ärgata ja ära tunda oma patukoort!

Teel isamajja said poja närused riided ikka avalikumaks, tema patutunne ikka rõhavamaks, kuid ta ei lasknud end millestki tagasi hoida.

Ta läks, ja kui ta veel oli kaugel, nägi teda tema isa ning oli sisemiselt liigutatud rõõmüst, jooksis tema juure, langes talle kaela ja suudles teda. Poeg oli lootnud, et ta leiab vastuvõtu päevavargana isamajas; kuid isaarmastus andis talle poja koha.

Kui sa veel pole ümber pööranud Jumala poole, siis ütlen ma sulle: Sina oled ärakadunud poeg ja isa on Jumal. Ta armastab sind; ta ootab sind; tema suurim rõõm on teha sind õnnelikuks, sulle tõmmata selga oma maja parima riide, tema isikliku õigluse riide ja sulle kui pojale anda oma majas väärlisse paiga. Et ta seda võiks teha, andis ta Jeesuse sinu eest ja pani tema sinu kohale, tema, õige ebaõigete eest, ja nüüd kutsub ta sind, et sa tuleksid ja võtaksid vastu andestust ning igavest elu. Kõik on valmis sinu jaoks, mis iial vaja, et sa võiksid astuda isamaja ausse. Kristuse Kolgatal täideviitud töö on pannud Jumala seisukorda, patust, kes talle läheneb otsekoheselt tunnistamises ja usub Kristuse veresse, puhastada, valmistada ja ehtida päästmise riietega.

Kild.

Silmakirjalised ja upsakad on alati tähelepanud, teistest küljest, kindla iseloomuga mehi ja naisi austatakse ja imetletakse.

Üldsekretäri märkused „Sõjahüü“ jaoks.

(Algus 4. lhk.)

Meile on on tulnud Rootsi ab. Kapten Granholm on saanud määruse Tartu. Kapten on „rügemendi poeg“ ja on tulnud südamega, mis voolab üle soovist teenida Jumalat ja inimsugu oma uuel tööpõllul. Täname sind, Rootsimaa. Võtaks Jumal suuresti õnnistada kapteni tulekut. Meie võime nüüd kaptenile õnne soovida tema ülendamisel ensainiks.

Jeesus ütles: „Mina olen maailma valgus, kes Minu järel käib, see ei käi pimeduses, vaid temal peab elu valgus olema.“
Joh. 8:12.

Mida sa mõtled patust?

(Algus 5. lhk.)

Ja siis ärkab südames palav soov, teisi päästa patust. Ta paneb kogu oma hinge eestpalvetesse, päästmistõesse. On nii, nagu hoiataks ta inimesi surmahädaohu eest, inimesi, kes kavatsevad parajasti sisse võtta surmava müri.

Sellejuure tuleb veel, et äratundmisele tulnud patustaja mitte ainult on veendunud selles, et ta on ära teeninud igavese nuhtluse, ta teab ka üsna selgelt, et see nuhtlus on õiglane. Ja siis tärbak üles temas suur rõõm ja tänu, et Jumal, kes teda õigusepoolest oleks pidanud mõistma surma, on talle andestanud tema süü. Selle asemel, et Jumalat pidada õigusetaks ja valjuks, kuna ta patused inimesed saadab põrgupiinasse, imestab ta südamlilikus hardumuses vaid selle üle, et teda ennast pole tõugatud igavesse piinasse — ja et Jumal juba ammu pole lükanud kuristikku kogu süüdlase, patupimedat maailma.

Oled sa juba pattu vaadelnud sellest küljest — ja oled sa seda kahestsenud sel kombel?

PALVE JA TÖÖ

peavad aitama iga salvatsionisti võidule ja edule eneseärasalgamise nädalal

Palvete valik.

Meie imestame sagedasti Jumala imelise ettenägemise üle, kui nii palju mitmesuguseid palveid tõusevad tema aujärje ette, meie kõik saame mõned osad meie tarvistest — mitte alati kõiki meie soovidest.

Mõtted selle üle muudeti jälle ühe väikesel jutustuse läbi, mida meie just lugenud. Jutt on kahest lapsest. Üks on viie- ja teine seitsmeaastane. Ühel õel, kui nad olid läinud voodi, neid kuuldi hüümas nende häälte täies valjuses, ja kui ema oli jõudnud üles treppi mööda, et saada teada kisa põhjust, siis leidis ta neid põlvitamas voodis. Mõlemad lapsel palvelasid nii valjult kui võimalik, ja üks katsus lämmatada teise häält.

Kui ema neid sai vaigistanud, küsis ta neilt selle tähendust. Tütarlapsed vastasid: „Ema, mina palun Jumalat, anda homme ilusat ilma, et ma võin välja viia oma nuku; ja John palub Jumalat, anda lund, siis ta võib visata tütarlaste päle lumepalle.“

Kindlasti see on naljakas jutustus, aga kas ei oleks hää, juhulikult mõelda teise inimese päle, enne kui meie võtame ette mõnda meie enese palvet.

Ühelt vanalt Persia targalt küsiti kord: „Kellelt olete õppinud omad hääd kombed?“ Ta vastas naeratades: „Kombeta inimestelt.“

Aidake meid

meie püüdmises, et valmistada kodu neile, kes koduta, tööd neile, kes tööta, ja et ravitseda neid, kes haiged ja äraunustatud kõigist, ja kelle käsi käib halvasti, ja üldiselt aidata nii paljusid, kes endid tunnevad olema vaimlistes kui ka ajalikkudes hädaes.

Rahvusvahelised teated.

Soomes pühitses Päästearmee hiljuti oma 40-a. juubelit. President Relander sel puhul läkitas Päästearmeele Helsingis tervitustelegrammi. — Ka Schweitsis möödus hiljuti 40 aastat säälese korpuse asutamisest. Sel puhul peeti erilist juubelipidu, kuna elanikud võtsid osa salvatsionistide rõõmüst.

Saksamaal, Münchenis, avas Päästearmee hiljuti omapärase „enese-tapmise vastase büroo“, mille asutamiseks andis põhjust suur enesetapjate arv selles linnas. Esimese kahe nädala jooksul külastasid bürood 25 isikut, nendest 23 meest ja 2 naist. Paljuid võib aidata troosti ja nõuandega, mitmeile on muretsetud ka teenistuskohad.

Jaavas. Hoolitsedes noorsoo kasvatuses, Päästearmee avas jälle Bondoingis uue asutuse poeglastele. Armeelastele asutuses pakutakse üldist haridust ja õpetatakse lastele ka mõnda ametit.

Lääne-Aafrikas. Hingede päästmise sõjakäik lõppes suurte võitudega. Pagana päälkud leidsid elava Jumala ja ebajumala kummardajad astusid Kristuse lipu alla. Ühes paigas uuesti õnnistatud kristlaste seas oli 13 päälikut, kes endid ära andsid Jumalale ja põletasid ära oma ebajumalad.

PÄASTEARMEE

JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tänaides õle kogu maailma ümbritsevat Armeelorganisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Aadress: Riga, Matisa iela 11/13 dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Üks soolo ja selle tagajärjed.

Keegi ei paistnud, seda kuulma, kuid —!

See oli vaikes põllutööstuse linnas, kus talve tuul oli lõbutsenud kogu päeva. Öhtu ajal ta oli läinud magama.

Noormees Jack Frost, kes oli jätnud oma päevatöö, valmistis end, et minna linna saali, kus reisiv teater pidi mängima „Onu Tomi õnnikest.“ See oli lõbu, mida armastas Jack Frost kirgitselt.

Päästearmee näis olema ainuke rahvas. Nende armastus hingede üle oli üllatanud isegi Jack Frost'i, sest just kell seitse öhtul väike punaste mütside salk seisis ja laulis: „Tahad sa minna? Oo, ütles tahad sa minna üles paradist!“

Päästearmee ei pöördunud selle nooremehe poole ja ta ilalgi ei peatunud, et kuulda neid tänaval.

„Tahad sa laulda täna öhtul?“ küsis kapten ühelt aralt tütarlapselt, kes hoidus tagasi iga avaliku etteaste eest. Tema vastas: „Mis on sellest kasu? Näib, et pole kedagi, kes kuulaks mind.“

„Sina laula soolot, öde, ja jätta tagajärjed Jumalale. Tema on palju kordi saanud tulla inimese hinge juure, ka siis, kui saäl kedagi polnud nähtavasti. Pääle selle,“ ütles kapten, „meie ei saa ilalgi teada siinpool igavikku seda hääd, mis on tehtud laulu läbi,“ ja kapten läks teisele poole ringi.

„Siinpool igavikku,“ mõles arg öde, „Hää küll, ma laulan igavikust.“ „Nüüd“, ütles kapten, „olgu meil see soolo.“

„Kas Jeesus tahab, et patune sureks?“ laulis tütarlaps kooriga: „Igavik, igavik, kus veedad sa kord igaviku?“ „Minu sõna, see on kõik õige; see laul on suurepäraline!“ Ja esimest korda leidis end noormees seivat kuulamas Päästearmeed. „Kui täna öhtul ei mängitaks „Onu Tomi Önnikest,“ ma mõtlen, et oleksin läinud kuulama neid nende saali,“ pomises tema, pöörates ära, et minna teatrisse.

Kogu näitemängu ajal ta otseku kuulis neid sõnu: „Igavik, kus veedad sa kord igaviku?“ Kui järgnes surma etendus, ta tõusis üles ja ruttas teatrist välja, nagu ta oleks äkki halgestunud.

Ta leidis end minevat Armeed saali suunas, ning sinna ligi saades kuulis laulu. Vaiksel minnes trepist üles ta kuulatas. „Ei ole veel nii hilja,“ otsustas tema. „Ma mõtlen, ma lähen sisse natukeseks ajaks.“

Ta ei olnud kaua aega sees, kui üks käsi langes tema õla päale. „Jumal õnnistagu teid, noormees!“ ütles kõneleja. „Kus veedad sa kord oma pika igaviku?“ Seda tegi see! Pisarate voolus ta läks palvepingile ja otsis pattude andeksandmist.

Olukorrad kodus tegid raskust noorele ümberpöörnule päästesõduriks saamiseks. Eelarvamine pidi murtama ja mõni aeg mööduma, kui ta sai jälle külastada Armeed. Aga Jumala arm oli rohke. Mõne aja järele mõeldus vastuseis ja noormees leidis oma tee tagasi väikesse saali, kus Issand oli temaga kohanud. Mõni kuu hiljem pärast tõstus võitlust sõdurina korpuses. Jumal kutsus teda kõike panema maha ja jälgima Temaale.

Nüüd, ohvitserina vaatab ta tagasi minevikule ja võib leida suure arvu neid, kes olid päästetud tema juhatuse ajal, mis kahtlemata tõendab, et tema kutse oli Jumalast.

Tema täidab oma täielise osa, lauldes soolot, sest ta ilalgi ei unusta, et sel kombel Jumal vangistas nooremehe, keda ta soovis oma tööle.

Minu esimesed muljed Tartust.

Päästeohvitseri elu on mitmesugune ja sisaldab eneses mitmesuguseid kogemusi. Tema peab olema valmis minema igale poole, et võidelda Issanda võitlusi, ja see, kes on täiesti ennast Jumalale pühendanud, tunneb sellest rõõmu, et Issand antunnistada igalpool.

Seda kirjutades on ainult vähe üle nädala möödunud, kui alltähdatu tuli siia Tartusse. Mina olen nende päevade jooksul võtnud vastu suuri õnnistusi Jumalalt, eriti koosolekul on Jumal meile väga ligidal olnud. Patused on otsinud andeksandmist ja Jumala rahvas on nõudnud pühitsust. Rahvas on tulnud hulkadena, ja meie ruum on sageli jäänud väikeseks, et võiks mahutada kõiki, kes oleks soovitud sisse tulla. Siin on sügav igatsus selle järgi, et õppida tundma Jumalat ja et temale lähemale jõuda, mitmed vanemad jumalalapsed on vastu võtnud uuendamist oma vaimlises elus. Need, kes endid meie poole on pööranud nii kui nekrutid, on täidetud selles vaimus, et aidata meid. Nemat tunnistavaid ja palu vad hingedega, aitavad külastamisega ja valminevad häädeks sõduriteks. Meil on ka lootusrikas pühapäevakool, umbes 50 last on sissekirjutatud. Matt. 9:37—38.

Lõpuks mõned sõnad minu tunnistusena. Mina kasvasin üles usklikus kodus, minu vanemad olid päästesõdurid, nende püha elu avaldas sügavat mõju minu päale. 12-aastaselt sain mina päästetud, Jumal on saanud mind kanda edasi samm sammult, ning olen õnnelik jumalalaps ja olen tänulik, et võin käia tema radadel.

Jumalale ja Päästearmeele välja antud. **V. Granholm,** ensain.

Esimene jumalagajätmise koosolek Tartus

peeti 16. veebruari öhtul, kui lt. Bernhard jättis jumalaga korpusega. Ruum oli väga täis ja häa vaim valitses meie keskel. Kolm hinge otustasid endid anda Jumalale. Meie täname lt. Bernhardi tema hää töö eest siin ja soovime temale Jumala rikkalikke õnnistusi tema uuel tööpõllul.

Tallinn I.

Sõdurite sisseõnnistamine ja staabikapten H. Pennick'i külaskäik.

Pühapäeval, 16. veebruaril oli uue grupi sõdurite sisseõnnistamine. Saal oli tungil täis rahvast ja mitu hinge sai päästetud. Halleluuja!

22.—24. veebruarini viibis Tallinna korpustes külalisena staabikapten H. Pennick Riast. Esimesel öhtul kõneles staabikapten Jaapani elust; ta oli jaapani rahvariides. 24. veebr. juhatas staabikapten laulu- ja muusika-öhtul. Külaskäik oli õnnistuseks paljuile.

Ernst Molin, ensain.

Tallinn II.

„Päästehulgad peavad võitma,“ olgu nad suured või väikesed.

Tallinna teise korpuse sõjavägi on väike — aga tal on võit, sest üksmeel ja armastus valitseb saäl. Igaüks kannab enese ja seltsilise puudused Issanda ette, ja see on armastuse tunnemärk.

Jeesuse nimel tahame kõik seista ja kuulutada julgesti põrguhulkedega sõda. Arad ja petised ei või pärida taevast Kaanani-maad, ei pärinudki seda arad Iisraeli lapsed siin maapäl. Kes on arg, see pöörab sõjaväljalt tagasi, sest ta ei usalda usukilpi ja verejõudu. Aga päästevaldlane ei tunista taganemist. Tema kohta võib tarvitada sama lauset, mis täpselt kirjeldab kuningas Karl XII iseloomu: „Ta ei võinud kõrvale minna, ta võis ainult langeda!“ **M. B.**

„Sõjahüü“ aanimestik veebruaris.

	Ohvitserid:	eks.
Leitnant	Karl Bernhard Tallinn I	103
„	Maria Bleses „	60
„	Ida Matveus „	60
	Allohvitserid ja sõdurid	
	Tallinna I korpus	
Seersant	Hilda Sandberg	100
„	Vladimir Muul	100
Nekrut	Vambola Lubi	75
Sõdur	Feodosia Leemann	60
„	Emelia Niemann	60
Seersant	Eva Viikman	50
„	Julia Kanter	30
Muusikant	Robert Nee	30
Sõdur	Lovise Damm	30
„	August Nukk	30
Seersant	Alide Tennisberg	25
„	Adele Salm	25
„	Voldemar Leemann	25
„	Alvine Kreos	25
„	Olga Vikman	25
Muusikant.	Maria Ernits	25
Sekretär	Anna Mällo	25
„	Eilise Reinberg	25
„	Jaana Kütt	25
Kassahoidja	Liisa Rattik	25
Sõdur	Alide Tökkö	25
„	Hilda Einmann	25
Kandidaat	Salme Muusikant	25
	Tallinna II korpus.	
Nekrut	Anette Reismann	65
Sõdur	Elvine Vatssep	50
„	Alice Looke	45
Nekrut	Johannes Kivistik	30
„	Valter Tammerik	30
„	Anna Johannes	30
Sõdur	Elisabeth Ahlberg	25
	Tartu korpus.	
Envoi L. Bakul	Nekrut Meos	25
Nekrut E. Rätsep	„ E. Kaan	25
„	E. Jack	30

Mõõga ja kilbi brigaad.

Soovime asutada nõndanimeetatud „mõõga ja kilbi brigaadi“. Sellesse võivad kuuluda kõik „Sõjahüüu“ lugejad, kõik seltsilised ja sõbrad, kes tahavad süstemaatiliselt lugeda piiblit. Igas „Sõjahüüu“ numbris avaldatakse alati iga kuu jaoks piiblitekstid, mis on kasulikud nihesti ohvitseridele kui ka sõduritele, ühtlasi ka sõpradele. „Mõõga ja kilbi brigaad“ on rahvusvaheline ja igapäev loevad kõik brigaadi liikmed üht ja sama piiblikohta.

„Mõõga ja kilbi brigaad“ teeb eestpalveid igal nädalal mõne maa, ehk rahva, ehk mõne tööhuru eest. Brigaadi liikmed Eestis mäletavad oma palvetes sedasama tarvitust, mille pärast ohkavad meie seltsilised kogu maailmas.

Piiblitekst oleks hästi võlga loigata ja piiblit alal hoida. Brigaadi võib kuuluda igaüks, kes tootab järgmist:

1. Iga päev lugeda tähendatud piiblikohta.
2. Eestpalvet teha ülestõhvedatud iganädalase teemi järele.
3. Kui osavõtja ise on päästetud, püüda igal nädalal rääkida vähemalt ühe inimesega tema hinge seisukorra üle.
4. Võimaluse järele otsida uusi seltsilisi. Kutsume üles seltsilisi ja sõpru võtma osa sellest õnnistatud organisatsioonist.

Päästearmee Rahvusvahelised piiblitekstid märtsis.

Luuka ev.	P. 16 — 8 : 44—53
L. 1. — 10 : 1—12	E. 17. — 8 : 54—66
	T. 18. — 9 : 1—9
P. 2. — 10 : 13—24	K. 19. — 10 : 1—13
E. 3. — 10 : 25—42	N. 20. — 10 : 14—24
	R. 21. — 11 : 1—13
1. Kuninga r.	L. 22. — 11 : 26—36
Kuningas Salomon	P. 23. — 11 : 37—43
ja tema üleant-	Luuka evangeel.
netu poeg.	E. 24. — 16 : 1—8
T. 4. — 1 : 5—14	T. 25. — 16 : 9—17
K. 5. — 1 : 15—27	K. 26. — 16 : 19—31
N. 6. — 1 : 28—40	N. 27. — 17 : 1—10
R. 7. — 1 : 41—53	R. 28. — 17 : 11—21
L. 8. — 3 : 1—15	L. 29. — 17 : 22—37
P. 9. — 4 : 21—34	Kristuse viimased
E. 10. — 5 : 1—12	päevad maa pääl.
T. 11. — 6 : 1—14	P. 30. — 18 : 1—14
K. 12. — 8 : 1—11	E. 31. — 18 : 15—30
N. 13. — 8 : 12—21	
R. 14. — 8 : 22—30	
L. 15. — 8 : 31—43	

Erilised palveteemid.

- Märts 2. — Maad, kus Jeesust ei tunta.
9. — Taani ja Island.
16. — Üldine a r a t u s.
23. — Meie veteraanid ja paiukil olevad ohvitserid.
30. — Prantsusmaa.

16. märts—Vene usuhäda palvapäev.

Üsuline tagakiusamine Nõukogude Venemaal on pööranud endale kõigi kirikute ja usklikkude tähelepanu. Ka Päästearmee tahab tunda kaasa usukannatajatele enamise terrori all, selleks ühinedes üle kogu maailma palves. Kindral on määratud üldiseks palvapäevaks Vene usustõnuste puhul 16. märtsi. Ühinegem kõik Jumala poole palves!

Mis ?

tähendab sissetulek
palve- ja eneseära-
salgamise nädalal,
30. märtsist 6. aprillini

1. Evangelisatsioon Eesti rahva keskel.
2. Kristlik juhatus ja moraalne kasvatuse noorsoo ja laste keskel.
3. Nälgivaile toidust, päävarju neile, kes päävarjuta, riiet neile, kes riietada.
4. Toetada nõtru, kinnitada surijaid.

Aidake meid oma andega!

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:

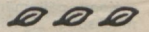
Pühapäev: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljapäev. ja laup. kell 1/2 p.
pühapäevakool igal pühapäev. k. 1/2 p.

Tallinna II korpus

Rataskaevu tän. 22 Tallinn
ainult laupäevadel ja pühapäevadel

Laula Jumalale auks.

1.

Viisil: Issand, Su veres, mis valasid sa. R. M. 199.

1. „Võitlusel!“ kostab me auline hüüd,
:: Võitlusse kõik! ::
Vapramad sõdurid, ühtlasi nüüd
:: Võitlusse kõik! ::
Edasi julgelt kui ainus üks mees,
maailma võitkem, sest Issand käib ees,
lauluga sammume tules ja vees,
:: Võitlusse kõik! ::
2. Kõrbes ja palava päikese maal,
:: Võitlusse kõik! ::
Pakases põhjas ja lumede ra'al,
:: Võitlusse kõik! ::
Sõda on kuulutud kurjusetööd,
Kuninga sõdurid, mõõgad neil võõd
lehivad läikivalt lahingu töö.
:: Võitlusse kõik! ::

3. Tunde, mis kaovad, neid tarvita veel!
:: Võitlusse kõik! ::
Päästa ka hingi, kes pattude teel.
:: Võitlusse kõik! ::
Aeg mõõdub kiiresti sammudes nüüd,
taeva all varsti on kajamas hüüd:
„Peigmees ju tuleb!“ siis kostab ka hüüd:
:: Võitlusel lõpp! ::

4. Selleni päevani hüüame veel:

- :: Võitlusse kõik! ::
Mehed ja naised, tööd rohkesti eel,
:: Võitlusse kõik! ::
Lõikust on küll — vähe töötajaid sääl,
tööta miks seisate turgedes pääl?
Väikesed ja suured, teil kõlab see hääl:
:: Võitlusse kõik! ::

2.

1. Pühal ristitelle koju lähena ma,
see üks viib eelusse.
Kui ma seisma jään
ehk kui kõrval' lä'en,
ei siis jõua ma sihile.

K o o r: | : Ainult ristitee koju viib! : |
Nüüd ma selgelt näen,
kui ma koju lä'en,
et ristiteel koju saan.

2. Tahan rutata verejälgedes
nüüd aegsasti edasi,
kuni sinna saan,
kus kõik õndsaid näen,
kes siin võideldud truustsi.

3. Maha jätan sind, mässav maine tee,
sest igavest lahkun ma,
sest ei ülesse taevarõõmusse
kutsub Issand mind hingama.

3.

Ungd. 120.

1. Oh kui häa on noores eas Jeesust
[omada,
iga päev ta laste seas sõna kuulata.
Maailm mind ei huvita, rahu ei saa meel,
olen rõõmsa hulgaga, kellel siht on eel.

K o o r: Jeesusel nüüd sammub minuga,
hinge täidab ka taevarahuga.
Inglilaulud ja muusika on mul,
ja õnne ja rõõmu ja rahu imelst.

2. Nagu oksal Jumalat kiidab linnuke,
nõnda tänab Issandat minu lauluke,
sest mu eest ta hoolitseb, koormaid kannab
[ka,
aulist rõõmu mulle teeb iga päevaga.

3. Tahan Jeesust jälgida, kes mind
armastab,
ta mind täidab õnnega, veres puhastab.
Suurim rõõm küll tuleb veel, sead kindlalt
tean:
taevas on mul kodu eel. sinna jõudma
pean.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
Vastutav toimetaja: envol L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

4. A. F. Paalimann'i trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1930 a.